

Bemærkninger til lovforslaget

Gennem de seneste år er huslejeniveauet i det nyere byggeri og nybyggeriet blevet så højt, at maksimumsbeløbet for boligydelse ikke er tilstrækkeligt til at sikre pensionisthusstande med lav indkomst rimelige økonomiske vilkår. Allerede inden regeringen og et flertal i folketinget begrænsede stigningen i maksimumsbeløbet til 2 pct. om året, var der opstået problemer, fordi huslejen udviklede sig hurtigere end indkomsterne (pensionerne) og de reguleringssatser, boligstøttelovens grænsebeløb blev reguleret med. I 1984 måtte en enlig pensionist uden anden indkomst end pensionen, der blev anvist en ny ældrengnet, almennyttig bolig på 60 m² i hovedstadsområdet, erlægge en egenbetaling på ca. 20 pct. af pensionen (inkl. pensionstillæg) til huslejen. Dette skal sammenholdes med, at intentionerne i boligstøtteloven er, at de dårligst stillede pensionister skal betale 15 pct. af deres indkomst i husleje.

Siden er situationen blevet endnu sværere for pensionisterne, dels som følge af, at huslejudviklingen i nybyggeriet og det nyere byggeri fortsat ligger over indkomstudviklingen, og dels fordi regeringen og et flertal i folketinget ved lov nr. 242 af 23. maj 1984 begrænsede stigningstakten i den regulering af boligydelsen, der ellers årligt skulle finde sted på grundlag af reguleringspristallet, til 2 pct. i hvert af årene 1985 og 1986.

Dette har bevirket, at flere og flere pensionister er stødt mod boligstøtteloftet, og at egenbetalingen for de svagest stillede enlige pensionister, der bor i det nyere ældregnede byggeri, er steget yderligere. Således vil en pensionist som nævnt ovenfor i dag skulle erlægge op mod 25 pct. af pensionen i husleje. Dette finder socialdemokratiet ganske urimeligt.

Det foreslås derfor, at der pr. 1. april 1986 skal ske en forhøjelse af maksimumsbeløbet for den årlige boligydelse på 15 pct. svarende til en regulering af grundbeløbet i lovens § 22, stk. 1, 1. pkt., med 59,2 pct. En gennemførelse af forslaget vil betyde, at det højeste beløb, der kan udbetales pr. måned i boligydelse, stiger fra 1.633 kr. pr. måned til 1.878 kr. pr. måned.

For en enlig pensionist uden anden indkomst end pensionen (inkl. pensionstillæg), der efter socialministeriets oplysninger i 1986 forventes at blive 44.262 kr. svarende til ca. 3.690 kr. pr. måned, vil den højeste månedlige husleje, hvortil der kan ydes boligstøtte, uden at pensionisten overstiger maksimum for boligydelsen, blive:

15 pct. af 3.690 kr.	= 553 kr.
+ højeste boligydelse	= 1.878 kr.
I alt:	= 2.431 kr.

Dette beløb svarer til en årlig husleje på 29.172 kr., hvilket skulle være tilstrækkeligt til at sikre, at pensionisten kan flytte ind i en ny ældrengnet, almennyttig bolig uden at skulle erlægge mere end 15 pct. af pensionen i egenbetaling til huslejen.

Det foreslås endvidere, at kommunerne med virkning fra den 1. april 1986 skal foretage en omberegning af boligydelsen for de pensionister, der i dag støder mod boligydelsesmaksimum, således at de pensionister, der bliver berettiget til en højere boligydelse, automatisk får denne udbetalt.

Det skal endelig bemærkes, at der med forslaget ikke er taget stilling til reguleringen i 1987, idet det forventes, at boligministeren på baggrund af 2 pct.-reguleringens udløb med udgangen af 1986 vil fremsætte forslag om de satser og grænsebeløb, der skal være gældende efter 1986.

Økonomiske konsekvenser

Da den højeste boligydelse kun skal udbetales i 9 måneder i 1986, skønnes merudgifterne i 1986 højest at beløbe sig til 37,5 mill. kr., hvilket med den gældende refusionsssats på 75 pct. vil svare til kommunale merudgifter på knap 9,5 mill. kr. og statslige merudgifter på ca. 28 mill. kr.

Det bemærkes dog samtidig, at der ved det foretagne skøn ikke er taget hensyn til, at maksimumsbeløbet allerede nu er forhøjet for nogle boligydelsesmodtagere, fordi boligen er egnet for og bebos af stærkt bevægelseshæmmede (lovens § 22,